

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

93. Aliàs ad retundendas &c. Declaratio nullitatis cujusdam Edicti nomine
Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiaë & Pedemoutii Principutu ad
supplicationem Patrimonialis generalis dictæ Sæcularis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Cum derogationibus opportunis, signanter Bullæ Alexandri VI.

§. 4. Non obstantibus quibusdam felicis recordar. Alexandri Papæ VI. Prædecessoris nostri Literis desuper tertio decimo Kalendas Junii MCCCCXCIII. Pontificatus sui anno primo sub Plumbo expeditis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Civitatis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentibus, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Septembris MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno XVII.

F. Card. Oliverius.

XCIII.

DECLARATIO

Nullitatis cujusdam Edicti nomine Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudia; & Pedemontii Principatu ad supplicationem Patrimonialis generalis dictæ Sæcularis Potestatis editi in præjudicium supremi Domini ad Sedem Apostolicam in quibusdam Locis Mensæ Episcopalis Asten. privativè spectantis, cum ipsius Edicti, necnon inde secutorum, & quodcumque secutorum damnatione, revocatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alia ad retundendas graves, & frequentes molestias, quas Ministri Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudia; & Principatu Pedemontii Subditis, & Feudatariis hujus Sanctæ Sedis locorum Montasie, Cisterne, & Cortanze Asten. Dicecesis, non sine manifesto directi, & supremi domini ad Nos, & eandem Sedem in prædictis locis unice, & privativè spectantis præjudicio, jam pridem intulerant, novaque quas illis inferre minabantur, instante tunc existente Commissario Generali Camera Apostolicæ per Dilectum Filium nostrum Joannem Baptistam S. R. E. Cardinalem Spinulam nuncupatum ejusdem S. R. E. Camerarium die viii. Augusti MDCCII. expeditum, atque transmissum, & eorumdem Feudorum Syndicis præsentatum, necnon Feudatariis eo, quo licuit, modo intimatum fuit Monitorium, quo districte prohibebatur, ne alium supremum Dominum præter Sedem Apostolicam, & Romanam Ecclesiam recognoscere auderent.

§. 1. Cumque subindè ad Patrimonialis generalis nuncupati dictæ Sæcularis Potestatis requisitionem, mense Septembri ejusdem anni per Camera, quam vocant, Computorum Ducatus, ac Principatus prædictorum publicatum, & respectivè intimatum fuisset quoddam Edictum, seu Decretum, quo præviâ declaratione nullitatis, & invaliditatis prædicti Monitorii, tam ipsis Feudatariis, qui eatenus Sedem præfatam tanquam Dominam directam, ejusque supremam auctoritatem constanter recognoverant, ipsâ etiam Sæculari Potestate id approbante, quam Syndicis Universitatum, atque Vassallis sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod cætero supremam tantum ejusdem Sæcularis Potestatis auctoritatem recognoscerent, & ad hujus Edicti publicationem præfatarum Universitatum Syndicos vi, metuque præfati Ministri com-

pellere tentassent, omnibusque reuventibus, nonnulli in Civitate Asteni deprehensi carceribus mancipati, alii verò, qui ad illam accedere recunaverant, militaribus copiis à dictis Feudis violenter extracti similiter detenti fuissent, morte etiam sclopo illatâ alteri ex ipsis, qui fugâ sibi consulerent studuerat; Nos prædictos, aliisque multiplices, ac detestabiles ejusdem Sæcularis Potestatis abusus diutius dissimulare non valentes, præfatum, aliaque plurima Edicta, seu Decreta, Ordinationes, & Mandata, & alia quælibet à Senatibus, Magistratibus, Judicibus, Officialibus, aliisque Ministris dictæ Sæcularis Potestatis in præjudicium libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, & gesta cum omnibus, & singulis indè secutis, & quodcumque secuturis per quasdam nostras in simili formâ Brevis literas die xvii. Maii MDCCVII. desuper expeditas, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata, esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore declaravimus, & quatenus opus esset, ea omnia, & singula damnavimus, reprobavimus, revocavimus, annullavimus, abolevimus, & alias, prout in nostris literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cæterum cum post earundem nostrarum literarum publicationem adhuc præfati Ministri à vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum locorum minimè desistissent, quinimò prioribus molestiis novas, majoresque in dies adjicientes, non solum prædictos, sed etiam Subditos, & Feudatarios loci de Cortanzerio eidem Sedi pariter subiectos variis etiam contributionibus, aliisque oneribus, non minus injustè, quam temerè gravare præsumpissent, ad hujusmodi intolerabiles ausus reprimensdo plura alia successivè Monitoria ad tunc pariter existentis Commissarii Generalis dictæ Camera Apostolicæ instantiam ab eodem Joanne Baptista Cardinale, & Camerario die xxiv. Julii, viii. Augusti, & xvii. Octobris MDCCXI. ac postremo die xxiii. Maii MDCCXVI. etiam de speciali mandato nostro edita, ac respectivè intimata fuerunt, quibus innovatâ Feudatariis, & Subditis præfatorum locorum memoratâ prohibitione de non recognoscendo alium in supremum Dominum, quam Sedem præfatam, ipsis sub gravium pœnarum comminatione inter alia injungebatur, ne contributiones, aliave onera sibi à dictâ Sæculari Potestate imposita, vel imponenda persolvere; seu persolvi facere, auderent, aut quoquo modo præsumerent, & aliâs prout in præfatis Monitoriis, quorum tenores præsentibus pro plenè eidem, & sufficienter expressis haberi volumus plenius continetur.

§. 3. Cum autem sicut nuper non sine ingenti animi nostri molestia, accepimus, ad ejusdem Patrimonialis generalis supplicationem sub nomine prædictæ Sæcularis Potestatis prodierit quoddam Præceptum, sive Edictum typis impressum, quod unâ cum supplicatione hujusmodi non alio quidem, quam illud penitus, & omnino damnandi, & reprobandi animo præsentibus inferendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Real Maestà. Rappresenta il Configliere, e Patrimoniale generale di V. M. esser si nel mese scorso pretesi pubblicare asserti Monitorii sotto nome del Sig. Cardinale Spinola nelli Luoghi d'indubitato dominio di V. M. esistenti nel Contado d'Alti, Cisterna, Cortanze, Montafia, e Cortaxone tendenti li medemi à rimuovere li Sudditi, ed abitanti, come pure li Vassalli d'esse Terre dall'obliga che à medemi corre di non riconoscere altri in loro Signore, e Sovrano che V. M. e suoi Reali Successori in data li predetti Monitorii delli xxiiij. Maggio scaduto, sotto pretesto che siano sotto l'immediato*

domi-

Præmium à molestiis aliâs illatis Subditis, & feudatariis Sedis Apostolicæ in Ducatu Sabaudia; & Principatu Pedemontii, & à Monitorio illis intimato, ne alium supremum Dominum præter eandem Sedem, & Romanam Ecclesiam recognoscerent

Camera Computorum Sabaudia; nullum declaravit dictum Monitorium & præfatos Vassallos compellit ad recognoscendum Ducem Sabaudia tantum in Supremum Dominum.

Pontifex omnia hujusmodi attentata Sæcularis Potestatis nulla declaravit, damnavit, & reprobavit.

Sæcularis tamen Potestas ab iis non desistit, & ad alias majores exactiones processit quibus sua Sanctitas occurrere non prætermittit.

Novissimè Sæcularis Potestas, ut prædicta attentata tueretur, Edictum promulgavit, quod inferitur.

Edicti tenor

ANNO
1717.

dominio della Santa Sede, e ciò in conformità d'altri Monitorii già pretesi di pubblicare negli anni MDCCII, MDCCVII, e MDCCXI, e quantunque l'Esponente sia persuaso essersi già da V. M. sufficientemente provisto in difesa delle indubitate ragioni, che le competono in detti Luoghi, e Feudi tanto in dipendenza di detto Contado, che d'altri titoli irrefragabili oltre l'antico & indubitato possesso comprovato da continuati, e successivi atti possessorii, come resta notorio con haver lassato li Rescritti Camerali sotto li ij. Settembre MDCCII, e ix. Maggio MDCCXI. proibitivi tanto alli Vassalli, che Sudditi, & habitanti in essi Luoghi d'ubbidire alli detti Monitorii con specifico Precetto à medemi di non dover riconoscer, ne ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che ad essa V. M. e suoi Reali Successori sotto le pene in essi Rescritti cominate, e come meglio dal contenuto in essi si vede: Tuttavia, acciò che sotto pretesto de suddetti asserti nuovi Monitorii quantunque evidentemente invalidi, nulli, abusivi, orrepti, e surrepti, niuno de' suddetti Vassalli, Sudditi, & habitanti habbia l'ardire di declinare dall'obbligo loro Vassallitio, e sudditale verso V. M. e sua cosa pregiudiziale al Servizio della medema, hà pensato per ogni maggior precauzione haver raccolto da Vostrà Sacra Real Maestà supplicandola humilmente d'gnarsi di dichiarare, come ne precedenti Rescritti sovra riferiti del MDCCII, e MDCCXI. non haver potuto, ne potere li suddetti asserti Monitorii, e qualunque altra provizione di consimile natura, come nulli, surrepti, & orrepti, invalidi, insufficienti, & evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle suddette ragioni, & esercizio dell'alto Dominio, e Sovranità di V. M. meno indurre alcun obbligo di non dover riconoscer in essi Feudi, e loro Territorio, ne ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che V. M. e suoi Successori sotto gravi, e gravissime pene etiam corporeali da incorrerli irremissibilmente da Transgressori; Dichiarando l'esecuzione da farsi in persona de' rispettivi Vassalli, d' Domestici loro e per pubblicazione, & affissione di copia alli Albi Pretorii della Città d'Asi, e di detti Luoghi valere, e che alla copia stampata dal Stampatore di V. M. si debba prestar tanta fede, come al proprio originale, il che &c. Il Patrimonio generale di V. M. Vittorio Amedeo per grazia di Dio Rè di Sicilia, di Gerusalemme, e di Cipro &c. Duca di Savoia, e Monferrato &c. Principe di Piemonte &c. Veduta nella Camera nostra de' Conti alligata supplica sottoscritta dal Patrimonio nostro generale con li precedenti Rescritti ivi riferiti, & designati; Et il tenor del tutto ben considerato: Per le presenti col parer, & partecipazione d'essa Camera dichiariamo, come in detti precedenti Rescritti del MDCCII, e MDCCXI. non haver potuto, ne potere li asserti Monitorii, di cui si tratta, e qualunque altra provizione di consimil natura come nulli, surrepti, orrepti, invalidi, insufficienti, & evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle ragioni, & esercizio dall'alto Dominio, e Sovranità nostri, meno indurre alcun obbligo alli Vassalli, Sudditi de' Luoghi narrati d'ubbidire alli preceetti portati da suddetti Monitorii; Anzi facciamo positivo precetto à medesimi di non dover riconoscer in quei Feudi, e loro Territorio ne ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che à Noi, e nostri Reali Successori sotto gravi, e gravissime pene etiam corporeali da incorrerli irremissibilmente da Transgressori: Dichiarando l'esecuzione di queste da farsi al modo supplicato valere, & che alla copia stampata dal Stampatore nostro si debba prestar tanta fede, come al proprio originale. Che tal è nostra mente. Dato in Torino li trent'uno Agosto mille settecento sedici: Per Sua Maestà à relatione di detta Camera: Il Secretario della medema Camera: In Torino, Stampato dal Stampatore di S. M. MDCCXVI.

S. 4. Memorata verò, & plura alia loca va-

riis temporibus à tunc existentibus Episcopis Asten. in feudum concessa diversis personis ad eodem Episcopos Asten. eorumque Mensam Episcopalem ex libera, & irrevocabili donatione Imperatorum, Regum, ac Piorum fidelium, aliisque legitimis titulis, non autem ad alium quemcumque spectasse, & spectare dignoscantur, ac proinde ambigi, aut inficiari nequeat, quin illa sub alto, & supremo Dominio, ac Superioritate nostris & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, non autem dicte Sæcularis Potestatis, aut alterius cujuscumque fuerint, ac sint, & censei debeant; Necnon Feudatarii, Vassalli, & Homines eorumdem locorum nullius alterius, præterquam nostræ, & dicte Sedis Superioritati fuerint, ac sint verè subjecti, & quemadmodum ipsi nullum alium in supremum Dominum recognoscere tenentur, vel debent, ita nemini, nisi Nobis, & eidem Sedi licuerit, vel liceat Jura Superioritatis, & Supremi Domini in loca Vassallos, & Homines hujusmodi exercere. Nec minus compertum sit Romanos Pontifices Prædecessores nostros dicte Ecclesiæ Asten. juribus, ac Sedis præfatæ Superioritati, & Dominio hujusmodi tuendis, & conservandis jugiter intentos, non omisisse ea à quorumcumque ausibus, & attentatis, si quandoque impeti, aut violari contigit, peculiari studio, ac sollicitudine asserere, & vindicare.

S. 5. Satis namque perspectum esse novimus, quod dudum fel. rec. Pius Papa Quintus Prædecessor Noster bon: mem: Emanuelem Philibertum, dum vixit, Sabaudia Ducem, ac Pedemontii Principem, qui quædam onera tunc existentibus Feudatariis, & Subditis eorumdem locorum nulliter, & de facto indixerat, post præteritum Jurium, ac rationum, sub quorum obtentu idem Emanuel Philibertus Dux ad ejusmodi onerum impositionem devenisse dicebatur, coram Commissario specialiter à prædicto Pio Prædecessore ad id deputato pro parte ipsius Philiberti Ducis deductorum, maturam discussionem, ac demum, comperta eorum in subsistentiâ, rejectionem à cæptis Apostolici muneris ministerio defistere compulerit.

S. 6. Prout etiam notum est, quod rec: mem: Paulus PP. V. etiam Prædecessor noster expetitum suum, ac Sedis præfatæ beneplacitum super quadam concessione nonnullorum ex præfatis, aliisque locis dicte Mensæ Episcopalis per bon: mem: Stephanum, dum vixit, Episcopum Asten. bon: etiam mem: Carolo Emanueli dum pariter vixit, ejusdem Sabaudia Ducis, & Pedemontii Principi titulo permutationis sub beneplaciti Apostolici hujusmodi reservatione factâ tanquam Ecclesiæ, ac Mensæ Episcopali Asten. damnosâ, & præjudiciali, ac superioritatis Sedi præfatæ in illis locis competenti læsivâ, non modò non concefferit, sed expressè, & solenniter denegaverit, ipsamque concessionem, ac instrumentum desuper confectum, & in eo contenta quæcumque reprobaverit, annullaverit, & cassaverit.

S. 7. Ac denique similis mem: Alexander PP. VII. itidem Prædecessor noster quoddam Præceptum, seu Edictum nomine ejusdem Caroli Emanuelis Ducis die 2. Junii MDCLVIII. evulgatum, in quo ipse Carolus Emanuel Dux Supremus Dominus aliquot præfatorum Locorum perperam enunciabatur, nullum, & invalidum cum ejusmodi enunciativis, & assertionibus declaraverit, quemadmodum in eorumdem Pi, Pauli, & Alexandri Prædecessorum literis; prioribus quidem die viii. Maii MDLXVIII. & die xix. Aprilis MDLXIX.; alteris die x. Februarii MDCCII. novissimis verò die xx. Augusti MDCLVIII. in simili formâ Brevis desuper expeditis, quorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter

ANNO
1717.

ta ad Ecclesiam Astensem pertinent adeoque supremo Pontificio, & non alterius Principis; dominio subfunt.

S. Pius V. Ducem Sabaudia compulsi ad eximen. dam prædicta loca ob oneribus que illis imposue-

Paulus V. rescidit & annullavit permutationem aliquorum ex præfatis, & aliorum locorum mensæ Episcopalis Asten. ab illo Episcopo cum Duce Sabaudia factam sub reservatione beneplaciti Apostolici.

Alexander VII. nullam declaravit edictum Ducis Sabaudia, in quod ipse supremus Dominus aliquot præfatorum locorum enunciabatur.

Loca in edicto memorata.

expref-

Sua Sanctitas
avia com-
muratione
omnium Mo-
nitoriorum à
Cardinali Ca-
merario ex-
peritorum
præsertim
edictum cum
omnibus in-
de fecerit &
secuturis an-
nullat, & re-
probat.

expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 8. Hinc est quod Nos, qui in supremo Iustitiæ solio à Domino constituti univrsarum Orbis Ecclesiarum gerimus curam, qui que tam illarum, quam Sedis Apostolicæ Jurium assertores sumus, ne in tam aperta eorum, & Apostolicæ auctoritatis oppugnatione, Pastoralis officio nostro quoquo modo deesse videamur, memoratorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, in primis verò præarrata Monitoria cum omnibus, & singulis in eis contentis aprobatos, ac confirmatos, & quatenus opus sit innovantes; Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Edictum, seu præceptum præsertim, & in eo enunciata, & contenta quæcumque cum omnibus, & singulis indè fecerit, & forsân quodcumque secuturis penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, erronea, damnata, reprobata, inania, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciz fuisse, & esse, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec à quoquam observari potuisse, vel debuisse, neque per illa ullum, vel minimum præjudicium juribus nostris, & dictæ Sedis, ac Ecclesiæ Asten. ejusque Episcopis, ac Romanis Pontificibus illatum fuisse, vel esse, aut inferri potuisse, nec ullo unquam tempore posse earumdem tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et nihilominus pro majoris, & abundantiori earumdem Sedis, & Ecclesiæ Asten. cautela, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis nullis, invalidis, & abolitis viribusque & effectu penitus, & omninò vacuis perpetuò haberi volumus, & mandamus, itaut illis minimè obstantibus jura nostra, & Apostolicæ Sedis, dictæque Ecclesiæ Asten. semper omni tempore ramaneant, sint, & serventur, ac cenferi debeant facta, testâ, integra, illata, & illibata in omnibus, & per omnia quemadmodum erant ante editionem præfati Edicti, seu præcepti, cæterorumque præmissorum, & perinde ac si illa nunquam emanassent, nec facta fuissent, neque unquam fierent, seu evenirent.

§. 9. Decernentes sic, & non aliter in præfatis omnibus, & singulis cenferi, ac per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac nostram Cameram prædictam, ejusque Officiales quomodocumque nuncupatos, & ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quovis alios quacumque auctoritate fungentes, & functuros, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti, debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, nec non legibus Imperialibus, & Municipalibus, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, ac piæ mem: Pii PP. IV. etiam Prædecessoris nostri Constitutione de gratiis qualescumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in eadem Camerâ præsentandis, & registrandis, itaut præfentes literæ, etiam si in eadem Camera nullo unquam tempore præsententur, & registrentur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant; necnon

Cum Decreto irritanti e a fuis sublatâ, & aliis amplissimis.

dictæ Ecclesiæ Asten. etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ecclesiæ, illisque Praefuli, Capitulo, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoris, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Cum autem eadem præfentes literæ in locis ditioni prædictæ Sæcularis potestatis subiectis nequeant tutè publicari, ut hæcenus experientiâ compertum est, & Nobis notoriè constat, volumus illas seu earum exemplas ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illa concernunt perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xx. Octobris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno XVII.

Cardinalis F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo septimo, die 23. mensis Octobris, Indictione decima, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo septimo, præfata Literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batiale Apostolicum Curforem.

Sebastianus Vaselli Mag. Curl.

CONFIRMATIO

Constitutionum Academiæ Theologicæ de Urbe cum deputatione nonnullorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Academiæ Protectorum, & quorundam Privilegiorum concessione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabili divinæ bonitatis, atque sapientiæ providentiâ ad Ecclesiæ Catholicæ per univrsum terrarum Orbem diffusæ, regimen, meritis licet imparibus evecti, inter multiplices pastorales vigilantiz nostræ curas Sacrarum Literarum, ac præsertim Theologicæ Facultatis studia, per

Et consuetudine derogationibus.

Mandat præfentes literas affixas locis solitis Urbis omnes officere, ac si uni, cuique personaliter intimatæ fuissent, & fidem adhiberi tractumptis.

XCIV.

Exordium à Pontifici loci studii promovendi sacrum ac præferrim Theologicæ Facultatis studia.

quæ